

Publicerad 2015-03-10 21:16 av Libellula

En kort text om svek. Om att bli lämnad på värsta sätt.

Vad har du gjort?

Det är så mycket som händer och samtidigt ingenting.

Jag tänker inte på dig, ibland tänker jag mycket.

Jag gråter aldrig, ibland gråter jag mycket.

Men jag gråter inte för att jag saknar dig. Jag gråter för allt som jag måste släpa efter mig som egentligen är ditt att bära.

Jag skriker för allt som jag måste laga som egentligen du tagit sönder.

Ibland känns det inte som om all tråd, silvertejp och Karlssons-klister, i hela världen, räcker för att laga det som du har tagit sönder..

Jag sticker mig på nålen och jag kan inte sy... Det vet du mycket väl, hur dåligt jag syr..

Det blir inga bra och vackra stygn alls – allt blir bara en enda röra. Precis så som det blev när du gjorde ditt val.

Det är din röra att städa undan. Det är din börda att bära. Det är ditt att laga. Men ändå är det jag som står här – med sopborste, nål och tråd.

Det är jag som står här med bördan på mitt hjärta och den största bördan av allt är att det inte bara är mitt hjärta som jag måste städa och sy. Det är min dotters också.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Libellula med Poeter.se id #48988 innehar upphovsrätten